Pregaria.cat

Entrada

Mirant a terra

Per MartaF el dj., 20/01/2022 - 09:00

«No embrutis la font on has apagat la teva set.» William Shakespeare

Ets conscient que, malgrat la pandèmia, hem tornat a somriure a través de les mascaretes? S'han convertit en un objecte indispensable, una peça més de vestir; però només és un tros de roba, tot i que gairebé sempre és de plàstic. Cada dia, me'n trobo més d'una i de dues quan vaig caminant pel carrer. És un espectacle desolador, perquè llençar la mascareta a terra no només és un acte incívic; també és font de contagi, i si arriben a les clavegueres i als sistemes de drenatge de la ciutat, el seu destí és desembocar als rius i al mar. Sabies que els animals confonen guants i mascaretes amb aliments i que s'hi poden quedar atrapats i morir?

Cada mes, es fan servir 129.000 milions de mascaretes arreu del món, mentre que cada dia se'n llencen 3.400 milions a les escombraries. Són xifres que fan glaçar la sang, si ens aturem a pensar en totes les conseqüències mediambientals. Mascaretes, guants i tovalloletes higièniques es fabriquen amb fibres de plàstic com ara el polipropilè, les quals no es descomponen i, durant dècades i fins i tot segles, es fragmenten en microplàstics i nanoplàstics, cada cop més petits. Quan bufa el vent, però, les mascaretes i els guants que han acabat oblidats a terra arriben als rius i al mar, fins i tot, a llocs tan remots com ara les illes Soko –deshabitades– de Hong Kong. L'avui famosíssim EPI també ha embussat els desaigües de Nova York i de moltes altres grans ciutats; i cignes, gavines, falcons pelegrins i aus cantores han caigut a la trampa de les nostres deixalles –en nom de les mascaretes–. Per això és tan important llençar-les correctament al contenidor de reciclatge corresponent i, sobretot, tallar-ne les vetes perquè els animals no hi corrin cap perill. La dada és alarmant: una mascareta quirúrgica o FFP2 triga més de 400 anys a desintegrar-se i, al mar, amenaça peixos, meduses i esculls de corall.

Qui millor que tu, que portes mascareta cada dia, per entendre que la Terra s'afoga però... com podem ser la llavor del canvi, si continuem sense escoltar el crit d'auxili de la Creació? La nostra responsabilitat és tan gran perquè som el jou de l'aire que respirem. La condemna són 400 anys de brutícia. «I qui són els qui després d'escoltar es van rebel·lar?» (He 3,16).